

O B S A H

Ú V O D E M	9
S V Ě D K O V É M I N U L O S T I	11
Prameny o husitství. — Jejich edice, zvláště vydavatelské dílo Františka Palackého. — Studium a vydávání literatury Husovy a husitské doby. — Význam různých druhů pramenů. — Úřední zápis. — Manifesty. — Kroniky; jejich tendenční motivy. — Traktáty a postily jako historický pramen. — Historické zprávy v básnických skladbách a satirách. — Zprávy, které nebyly určeny pro veřejnost; korespondence a deníky. — Hlavní směry a osobnosti v bádání o husitství.	
C L O V Ě K V E S V Ě T Ě S T Ě R Ě D O V Ě K U	34
Omezení člověka přírodou, geografickým prostorem, stavovským zařazením, autoritativní jednotou víry. — Církev stihá odchylky od věrouky; kacířství, inkvizice a církevní tresty. — <u>Zlořády v církvi a jejich kritika</u> . — Náznaky změn a převratů.	
M O R F O L O G I E S P O L E Č N O S T I	43
Cechy Karla IV. a jejich mezinárodní postavení. — Skryté sociální napětí. — Stav rozvrácené církve. — Kněžstvo, kláštery a církevní jmění. — Šlechta. — Města a jejich obyvatelstvo. — Venkovští poddaní a zhoršování jejich situace. — Růst násilnosti v zemi. — Místo pražské univerzity při vzniku husitského učení. — Pokles královské moci a vzplanutí revolučních bojů.	
C E S T A M I R E V O L U C E	59
Koalice husitských sil. — Rozchvácení církevních statků. — Manévrování šlechty. — Ekonomické problémy měst, konfiskace majetku katolických měšťanů. — Ceny nemovitostí. — Tábor a složení jeho obyvatelstva. — Sedláci na Táboře, přechod k městským formám života. — „Holdy“. — Zeměpisné rozvržení sil; katolické pozice v zemi. — Měna. — Hospodářská blokáda Čech. — Ekonomické důsledky války: rozsah škod. — Národnostní poměry a růst převahy Čechů; internacionální stránka husitství. — Prísnost morálních zásad, odmítání „hríšných“ obyčejů. — Poměr mezi mužem a ženou; zákaz prostituce. — Uplatnění žen ve společnosti. — Dítě v husitství.	
R O Z P A D D U C H O V N Í H O M O N O P O L U	79
Středověká učená literatura; názor na tvůrčí původnost; systém uznávaných autorit. — Scholastická metoda; husitství opouští půdu scholastiky.	

Přijímání pod oboji. – Zdroje husitských nauk, Víklef, lidové sekty, zvláště valdštejnské. – Tábor, chiliasmus a pikartství. – Rozpor mezi husitskými směry; role univerzitních mistrů. – Čtyři artikuly pražské; jejich rozličné interpretace. – „Soudce chebský“. – Ideový svět husitství podlamuje duchovní monopol církve.

IDEA SPRÁVEDLIVOSTI A PRÁVA 99

Právní systém církevní a státní. – „Učená práva“. – Právo kanonické. – Kritiky církevního systému právního.

Právo českého státu a jeho stavovské členění. – Husitské útoky proti feudálnímu právnímu řádu. – Zákon boží jako nejvyšší norma morální i právní. – Stát a panovník; odmítání krále Zikmunda. – Monarchie či republika? – Hledání panovníka v Polsku a na Litvě. – Hegemonie Prahy v počátcích revoluce. – Ústavní povaha čtyř pražských artikulů. – Sněmy husitské doby. – Posuny ve stavovském členění. – Záruky obchodu půdou. – Manželské právo. – Trestní právo; trest smrti.

NOVÁ KULTURA 120

Obrazoborectví a jeho smysl. – Poměr ke knize a literární tvorba. – Pronikání češtiny do literatury. – Husova Česká ortografie. – České básnictví. – Pronikání češtiny do úředních písemnosti. – Lidový zpěv. – Kultura v době pohusitské.

VE VÍRECH EVROPSKÉ POLITIKY 129

Husitství jako mezinárodní činitel. – Myšlenkové zdroje husitství. – Papež Martin V. – Protihujská propaganda. – Husitská agitace a manifiesty v cizině. – Čtyři pražské artikuly předmětem jednání. – Polská a litevská kandidatura na český trůn. – Vztahy ke králi Zikmundovi. – Pokusy o kontakty s Benátkami. – Diplomatici zástupci husitských Čech; mistři pražské univerzity v diplomatických mísách. – Ideové pronikání husitství a jeho význam pro reformaci. – Valdenské naděje na husitskou pomoc. – Přívřezci husitství v cizině. – Kulturní podněty pro maďarskou a rumunskou literaturu.

KTOŽ JSÚ BOŽÍ BOJOVNÍCI 146

Válka permanentním zjevem středověké politiky. – Otázka dovolené a spravedlivé války. – Husitské válečnictví a zdroje jeho sily. – Taktická převaha. – Vozová hradba. – Dělostřelectvo. – Pěchota. – Počty vojsk, vlastnosti a kázeň vojsk. – Rychlosť pochodů. – Morální převaha husitského vojska. – Výpravy do zahraničí. – Konflikty mezi husitskými stranami. – Polní vojska a jejich rozbití u Lipan. – Nedostatečné využití vojenských vítězství v politice. – Husitské mírové úsilí.

LIPANY 166

Vrchol husitské moci po bitvě u Domazlic. – Smírné nabídky koncilu. – Jednání s poselstvem koncilu a dohoda o „soudci chebském“. – České poselstvo v Basileji a jeho odpůrci; disputace o čtyřech článcích pražských. – Přesun jednání do Prahy. – Tajné dohody koncilu s husitskou šlechtou a univerzitními mistry.

Obležení Plzně. – Úsilí koncilu o roztržku mezi husitskými stranami. – Role Jana Palomara. – Dohoda o kompaktáta. – Neshody v bratrstvech před Plzní; nedobrý stav polních vojsk. – Mise Palomarova. – Panská koalice proti polním vojskům. – Mobilizace panských sil; dobytí Nového Města pražského. – Prokop Holý na posledy v čele vojsk. – Bitva u Lipan a její důsledky.

HUSITSTVÍ NEKONČÍ U LIPAN 186

Husitství po Lipanech. – Zánik táborského hnutí; rozpad konzervativní pravice. – Husitská revoluce vítězná či poražená? – Změny ve stavovském členění; zisky různých stavů. – „Dvoji lid“.

Husitské tradice. – Příští život husitství. – Boj o husitství v dějinách je bojem o sebeuvědomění každé příští doby. – Husitství v našich dějinách. – Úcta k husitskému dědictví.

CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED HLAVNÍCH UDÁLOSTÍ	200
VÝKLAD NĚKTERÝCH POJMŮ	228
KDO JE KDO V HUSITSTVÍ	235
PRAMENY A LITERATURA	243
NA ZÁVĚR	261
POZNÁMKY K VYOBRAZENÍ	263